

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 29 grudnia 2015 roku w sprawie z powództwa A. K. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. i Miastu Ł. o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zasądził od Miasta Ł. na rzecz A. K. kwoty: 60.000,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 grudnia 2015r. do dnia zapłaty (pkt. 1 a); 150,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 grudnia 2015r. do dnia zapłaty (pkt. 1b.), 3.847,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 grudnia 2015r. do dnia zapłaty (pkt. 1 c.); ustalił, że Miasto Ł. będzie ponosić odpowiedzialność za wszelkie mogące się ujawnić w przyszłości u powódki skutki zdarzenia z dnia 11 stycznia 2010r. (pkt. 2); oddalił powództwo w pozostałej części (pkt.3) oraz zasądził od Miasta Ł. na rzecz A. K. kwotę 4.883,47 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt. 4).

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka, zaskarżając je w części, tj. w zakresie pkt. 1a, 1 b. i 1c. wyroku w części zasądzającej ustawowe odsetki od dnia 2 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz w pkt. 3 w części oddalającej powództwo o odszkodowanie (koszty leczenia) ponad kwotę 150 zł w zakresie kwoty 1677 zł. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 455 k.c. przez przyjęcie, że powódce należą się odsetki ustawowe od dnia otrzymania wezwania do udziału w sprawie przez pozwanego dnia 2 grudnia 2015 roku, a nie od dnia wymagalności;
2. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:
  - błędne i sprzeczne z zebranymi w sprawie dowodami ustalenie, że pozwany od dnia 2 grudnia 2015 roku pozostawał w zwłoce, a w konsekwencji błędne ustalenie terminu, od którego należy naliczyć odsetki;
  - błędne i sprzeczne z zebranymi w sprawie dowodami ustalenie, że powódka poniosła w związku z leczeniem koszty w łącznej kwocie 150 zł, a nie w kwocie 1827 zł zgodnie z fakturami.

W oparciu o wskazane zarzuty powódka wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie od Miasta Ł. na rzecz A. K. kwoty 60.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 maja 2011 roku do dnia zapłaty, kwoty 1827 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 maja 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 3.847 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 maja 2011 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja jest częściowo zasadna i skutkowałą zmianą wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o odszkodowaniu z tytułu poniesionych kosztów leczenia.

Sąd odwoławczy w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, przyjmując je za własne, czyniąc integralną częścią poniższych rozważań. Wobec powyższego nie widzi konieczności ich ponownego, szczegółowego przytaczania. (por. wyrok SN z dnia 22 sierpnia 2002 roku, V CKN 348/00, Lex nr 52761, Prok. i Pr. 2002/6/40). Jakkolwiek jednak Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy i dokonał właściwej subsumpcji, niemniej jednak w sposób nienależyty ocenił okoliczności, które wpływają na wysokość należnego powódce odszkodowania z tytułu kosztów leczenia i z tych też względów wyrok musiał ulec zmianie.

Należało zgodzić się z apelującą, iż zasądzona przez Sąd I instancji kwota odszkodowania z tytułu kosztów leczenia w wysokości 150 zł jest nieadekwatna do ustalonych w sprawie okoliczności faktycznych i wyników postępowania dowodowego. Niewątpliwie rozstrzygnięcie w zakresie wyliczonego przez Sąd odszkodowania z tego tytułu poniesionych kosztów leczenia było błędne i z tego względu musiało ono ulec zmianie. Odnosząc się do zarzutów

apelacji wskazać należy, że o ile Sąd I instancji w oparciu o opinię biegłego z zakresu ortopedii prawidłowo ustalił, że uzasadnione koszty leczenia powódki w pierwszym okresie wypadku wyniosły 150 złotych, to w żadnym zakresie nie odniósł się do pozostałych kosztów leczenia poniesionych przez powódkę, a które pozostawały w związku ze zdarzeniem szkodzącym. Jak wynika bowiem z ustalonego w sprawie stanu faktycznego powódka w dniach od 22 sierpnia 2012 roku do dnia 30 sierpnia 2012 roku przebywała na leczeniu uzdrowiskowym w U. i za cały pobyt poniosła łączny koszt 1.827 zł (faktury Vat – k. 49-51). Jak wynika przy tym z opinii biegłego z zakresu ortopedii rehabilitacja powódki jest w pełni uzasadniona. Zatem należne powódce odszkodowanie z tytułu kosztów leczenia należało uznać uzasadnione również w zakresie kwoty 1.827 zł, nie zaś jak uznał Sąd I instancji jedynie w zakresie kwoty 150 zł.

Nieuzasadnione były natomiast zarzuty naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. i art. 455 k.c. sprowadzające się do wykazania błędnego ustalenia terminu, od którego należy naliczyć odsetki. Zarzuty te oparte zostały na twierdzeniu, iż skoro pozwane Miasto Ł. miało wiedzę o zgłoszeniu przez powódkę szkody, zaś decyzja ubezpieczyciela pozwanego została wydana dnia 9 marca 2011 roku, to należne powódce odsetki należne są od dnia 6 maja 2011 roku, nie zaś od dnia 2 grudnia 2015 roku, tj. od dnia następnego po wezwaniu Miasta Ł. do udziału w sprawie w charakterze pozwanego.

Z powyższym stanowiskiem strony apelującej nie można się zgodzić. Przede wszystkim wskazać należy, że nawet jeśli przyjąć, iż pozwana Gmina Ł. miała wiedzę o zgłoszeniu szkody swojemu ubezpieczycielowi, to nie była w stanie stwierdzić, czy będzie zobowiązania in solidum do zapłaty określonych kwot. Z akt sprawy nie wynika bowiem, by powódka wystąpiła z wezwaniem do zapłaty również do Gminy Ł.. Tym samym nie mogła popaść w opóźnienie przed wezwaniem. Przypomnieć również należy, że cechą charakterystyczną ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej jest akcesoryjny charakter odpowiedzialności ubezpieczyciela. Powyższe oznaczają, że ubezpieczyciel odpowiada tylko wtedy i tylko w takim zakresie, w jakim odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczony sprawca szkody. Podmioty te ponoszą odpowiedzialność na zasadzie in solidum za szkodę wyrządzoną powódce i każdy z nich w innym czasie popada w opóźnienie w terminie zapłaty. Przy tego rodzaju zobowiązaniach chodzi o całkowicie odmienne zobowiązania, związane z jednym celem, zwykle w postaci naprawienia jednej szkody. Zatem w wyniku zdarzenia rodzącego odpowiedzialność ubezpieczonej Gminy powstają samodzielne zobowiązania tak po stronie sprawcy szkody, jak i ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej, a odrębność ich tytułów prawnych powoduje, iż losy tych zobowiązań mogą być różne.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji słusznie uznał, że biorąc pod uwagę, iż pozwany Miasto Ł. otrzymał wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego w dniu 1 grudnia 2015 roku, odsetki należne powódce winny zostać zasądzone od dnia następnego, tj. od dnia 2 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, oddalając żądanie zasądzenia odsetek w kształcie w jakim domagała się powódka jako niezasadne.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił wyrok w pkt. 1b. w ten sposób, że zasądzoną kwotę 150 zł podwyższył do kwoty 1997 zł.

W pozostałym zakresie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Mając na uwadze, iż zarzuty strony apelującej częściowo okazały się uzasadnione i doprowadziły do weryfikacji ustalonego przez Sąd I instancji odszkodowania sąd odwoławczy uznał, że w niniejszej sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony umożliwiający nieobciążanie powódki przypadającymi na nią kosztami postępowania apelacyjnego.